

Gerda van Loo (49)

“Dwangmatige verzamelaars zitten als een draak op hun schat. Ze vullen hun huizen tot de nok met spullen. Lege margarinekuipjes, citruspersen, wasknijpers, spullen van vroeger. Ik heb een keer iemand gehad die alles bewaarde wat poezelig aanvoelde. Maar ook iemand die verslaafd was aan kopen. Terwijl ik het huis met hem opruimde, bracht de postbode het ene na het andere pakje.

Als het kan, werk ik samen met een psycholoog, want dwangmatige verzamelaars vormen een moeilijke groep. Heel anders dan de drukke gezinnen die ik help, of de bedrijven voor wie ik de administratie op orde breng.

Het is altijd zoeken: wat is bij jou de aanpak die werkt? Waarom mag het ene weg en het andere niet? Je moet een vertrouwensband krijgen. De eerste keer dat ik bij iemand kom, vraag ik altijd of het goed is dat ik iets vastpak. Dat kan gevoelig liggen. Je komt zo dichtbij, je komt in iemands veilige haven.

Dat je van opruimen ruimte krijgt in je hoofd, heb ik negen jaar geleden zelf ervaren. Ik was officemanager, ik werd veertig en wilde iets anders. Uit de test die ik deed bij mijn loopbaancoach kwam ‘professional organizer’. In diezelfde periode heb ik flink de bezem door mijn huis gehaald. Dat luchtte enorm op. Het grappige is dat ik sindsdien hetzelfde doe voor anderen.”

jasje MASSIMO DUTTI

**‘Een huis
gevuld
met lege
margarine-
kuipjes’**